

Департамент освіти і науки Чернівецької обласної державної адміністрації
Інститут післядипломної педагогічної освіти Чернівецької області
Відділ освіти, сім'ї, молоді та спорту Сторожинецької районної державної адміністрації
Районний методичний кабінет

*Всеукраїнський конкурс учнівської творчості «Духовні
святині рідного краю»/*

Люблю своє село-до щому рідне...

Номінація «Література»

Виконав:
Воробець Віктор Андрійович,

Учитель: Воробець Юлія Іванівна

Сторожинець

Люблю своє село - до щему рідне...

Люблю своє село - до щему рідне...

Тут школа, вулиця, каплиця, дім....

Не хочу я блукать деінде,

Немає затишку в селі чужім.

Дорослі люблять слово "ностальгія".

Що в ньому? Біль? Розлука? Чи розлуки біль?

Я все ж таки його "до дна" не розумію,

Мені більш до вподоби слово "ціль"!

"Життя не знаєш, синку, ще....

Попереду проблеми, перешкоди.

І знай, Всевишній поруч йде", -

казала мама, коли йшов до школи.

Я знаю Бога, він в моєму серці.
Ще з ранніх літ, із самого "початку",
Коли думки і почуття відверті,
Ти принесла у храм і стала у кутку.

Молилася так щиро та просила Бога,
І цілу службу лиш одне зітхання:
Ні!!! Не грошей і не слави хтіла ти, небого,
А щоб здоровим був ваш плід кохання.

Так вперше побував у церкві,
Не знав, не розумів та відчував
Палкую віру непохитну в серці...
В ту мить ангелик над тобою чатував.

Не раз бував у храмі в твоїм лоні.
Я ріс, мужнів і готувався до життя.
Пригадую той шепіт, татові долоні....
Та розмальоване для сина майбуття.

Той травень не забудете ніколи...
І ранок, й мить і час мого життя,
Повчання мудреє священника Миколи,
Обіцянки кумів в день хрещення.

Ми йшли у Божий Дім для першого причастя:
Я плакав, потім бігав, потім пустував;
Не розумів нічого на своє нещастя,
Проте дорослішим й мудрішим все ставав.

В моїй свідомості закарбувалась
Біблійна оповідка про людей:
Адам і Єва дивними здавались,
І сум пройняв за Каїна дітей.

Читав Святе Письмо, вірніше вчителька читала,
І Авраам, і Йосип, і Мойсей...
Смирення, віра, воля їх вражала;
Ісус - Син Божий - Дух святий...

З сестричкою ми "Отче наш" учили,
Щовечора молились та просили
Здоров'я, миру, радості, тепла,
Щоб мама з татом довго ще жила...

Виходжу вранці на подвір'я
І чую в церкві дзвін,
Не прагну того пустослів'я,
Та милозвучний він.

Село для мене рідне, наймиліше,
І храм, що біля хати височить,
І місце це, з дитинства найсвятіше,
Моральним цінностям тебе й мене навчить!

Люблю своє село - до щому рідне...
Тут школа, вулиця, каплиця, дім....
Не хочу я блукать деінде,
Немає затишку в селі чужім.